

3. W wypadkach określonych w ust. 2 pracownik szczególnego nadzoru podatkowego uczestniczący w tych czynnościach dokonuje odpowiedniej adnotacji w dokumencie kontroli celnej.
4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do eksportu wyrobów winiarskich, piwa i innych napojów alkoholowych.”;
- 12) w § 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. W razie otrzymywania spirytusu powstałego w wyniku oczyszczania lub odwodnienia, jednostki organizacyjne prowadzą księgę kontroli spirytusu powrotnego według wzoru stanowiącego załącznik nr 6 do rozporządzenia.”;
- 13) § 37 otrzymuje brzmienie:
„§ 37. Jednostki organizacyjne prowadzące działalność określoną w § 1 ust. 1 pkt 1 w zakresie rektyfikacji spirytusu i wytwarzania wyrobów spirytusowych sporządzają dokumenty i księgi wymienione w § 31 ust. 1, § 33 ust. 2, § 36 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 według wzorów uzgodnionych z Ministerstwem Finansów.”;
- 14) w § 38 wyrazy „Osoby fizyczne i prawne nie będące jednostkami gospodarki społecznej i” zastępuje się wyrazami „Jednostki organizacyjne”;
- 15) w § 39 w ust. 1 skreśla się wyrazy „która stanowi zakład wchodzący w skład jednostki organizacyjnej”;
- 16) w § 40:
a) w ust. 1 wyrazy „przed każdym okresem produkcji kampanijnej w roku obrachunkowym, trwającym od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca roku następnego” zastępuje się wyrazami „przed każdym podjęciem produkcji po przerwie trwającej dłużej niż 2 miesiące, a także na żądanie izby skarbowej.”;
b) w ust. 4 skreśla się pkt 3;
- 17) w § 41 w ust. 5 kropkę kończącą drugie zdanie skreśla się i dodaje wyrazy „oraz wyniki codziennej obserwacji stanu naczynia przelewowego i posadzki pomieszczeń magazynowych spirytusu.”;
- 18) w § 45 w ust. 3 wyrazy „organ Milicji Obywatelskiej” zastępuje się wyrazami „właściwą jednostkę organizacyjną Policji”;
- 19) w § 46 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Po wysyłce spirytusu wtórnik świadectwa przewozowego powinien być bezzwłocznie przesłany do stałego nadzoru podatkowego w zakładzie przemysłu spirytusowego lub do izby skarbowej właściwej dla odbiorcy spirytusu.”;
- 20) § 47 otrzymuje brzmienie:
„§ 47. Księga produkcji i rozchodu spirytusu, księga rewiyjna magazynu spirytusu, spis zabezpieczeń oraz świadectwa przewozowe spirytusu są drukami ścisłego zarachowania, które parafuje izba skarbowa. Za prawidłowe prowadzenie ksiąg, dokumentacji produkcyjnej oraz świadectw przewozowych jest odpowiedzialny kierownik gorzelnii.”;
- 21) w § 48 wyrazy „za okresy produkcji kampanijnej w roku obrachunkowym” zastępuje się wyrazami „za kolejne okresy produkcji”;
- 22) w § 51 w ust. 1 skreśla się wyrazy „wysyłanych bez uiszczenia należnego podatku obrotowego”;
- 23) po § 54 dodaje się § 54a w brzmieniu:
„§ 54a. Przepisy rozdziału 5 stosuje się odpowiednio do innych napojów alkoholowych niż wyroby spirytusowe i piwo.”;
- 24) w § 57:
a) w ust. 2 wyrazy „kierownika jednostki organizacyjnej” zastępuje się wyrazami „izbę skarbową”;
b) w ust. 7 skreśla się wyrazy „z jednostki organizacyjnej bez uiszczenia należnego podatku obrotowego”;
- 25) użyte w rozporządzeniu w różnych przypadkach wyrazy „okręgowy zarząd” zastępuje się wyrazami „izba skarbową”.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. A. Podsiadło

489

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 27 listopada 1991 r.

w sprawie wielkości powierzchni przeznaczonej pod uprawy maku i konopi w 1992 r.

Na podstawie art. 12 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o zapobieganiu narkomanii (Dz. U. Nr 4, poz. 15 i Nr 15, poz. 66, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 89, poz. 517 oraz z 1991 r. Nr 105, poz. 452) zarządza się, co następuje:

- § 1. Wielkość powierzchni przeznaczonej w roku 1992 pod uprawy maku prowadzone na podstawie umów kontraktacji, zawartych z uprawnionymi jednostkami gospodarki społecznej, ustala się na 7450 ha w skali kraju, w tym dla województw:
- 1) białkopodlaskiego — 50 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Dębowa Kłoda, Jabłoń, Komarówka Podlaska, Milanów i Wisznice,
 - 2) bydgoskiego — 700 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Dąbrowa Biskupia, Gniewkowo, Inowrocław, Janikowo, Jeziora Wielkie, Kcynia, Kruszwica, Mogilno, Pakość, Rojewo, Strzelno, Złotniki Kujawskie i Żnin,
 - 3) chełmskiego — 350 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Białopole, Dorohusk, Dubienka, Hańsk, Krasnystaw, Kraśniczyn, Leśniowice, Ruda Huta, Sawin, Siedliszcze, Wierzbitca, Wojsławice i Wola Uhruska,

- 4) elbląskiego — 600 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Elbląg, Gardeja, Kwidzyn, Lichnowy, Malbork, Miłoradz, Nowy Dwór Gdański, Nowy Staw, Ostaszewo, Ryjewo, Sadlinki, Stegna i Sztutowo,
- 5) kaliskiego — 415 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Blizanów, Mycielin, Rychtal, Stawiszyn i Żelazków,
- 6) kieleckiego — 400 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Busko-Zdrój, Charsznica, Czarnocin, Działoszyce, Jędrzejów, Kazimierza Wielka, Koszyce, Książ Wielki, Michałów, Miechów, Pacanów, Pińczów, Raclawice, Sędziszów, Skalbmierz, Słaboszów, Słupia, Stopnica, Waśniów, Wiślica, Wodzisław i Złota,
- 7) konińskiego — 500 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Babiak, Chodów, Dąbie, Grabów, Grzegorzew, Kłodawa, Koło, Łądek, Orchowo, Ostrowite, Przedecz, Pyzdry, Skulsk, Słupca, Sompolno, Strzałkowo, Świnice Warckie, Wierzbinek, Witkowo i Zagórz,
- 8) krakowskiego — 200 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Igołomia-Wawrzeńczyce, Kraków i Kocmyrzów-Luborzyca,
- 9) lubelskiego — 200 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Abramów, Borzechów, Bychawa, Garbów, Jastków, Konopnica, Markuszów, Milejów, Ostrówek, Poniatowa, Spiczyn i Strzyżewice,
- 10) pilskiego — 110 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Białośliwie, Budzyń, Chodzież, Czarnków, Damasławek, Gołańcz, Kaczory, Lipka, Łobzenica, Margonin, Połajewo, Rogoźno, Ryczywół, Szamocin, Ujście, Wapno, Wieleń, Wronki, Wysoka i Zakrzewo,
- 11) płockiego — 345 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Bedlno, Bielsk, Brudzeń Duży, Bulkowo, Daszyna, Dobrzelin, Gąbin, Krośniewice, Krzyżanów, Kutno, Łanięta, Łęczycza, Oporów, Pacyna, Radzanowo, Sanniki, Słubice, Stara Biała, Strzelce i Szczawin Kościelny,
- 12) poznańskiego — 150 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Duszniki, Grodzisk Wielkopolski, Kleszczewo, Kuślin, Lwówek, Łubowo, Nowy Tomyśl, Opalenica, Pniewy, Rakoniewice, Szamotuły i Środa Wielkopolska,
- 13) przemyskiego — 530 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Chłopice, Fredropol, Gać, Jarosław, Jawornik Polski, Kańczuga, Orły, Pawłosiów, Pruchnik, Przeworsk, Radymno, Rokietnica, Roźwienica, Sieniawa, Stubno, Tryńcza, Zarzecze i Żurawica,
- 14) sieradzkiego — 400 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Biała, Błaszki, Czarnozęby, Goszczanów, Warta, Widawa i Wróblew,
- 15) tarnobrzeskiego — 400 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Anapol, Dwikozy, Godziszów, Gościeradów, Lipnik, Łoniów, Łubnice, Obrazów, Opatów, Ożarów, Sadowie, Staszów, Wilczyce, Wojciechowice i Zaleszany,
- 16) toruńskiego — 350 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Biskupiec, Chełmno, Chełmża, Golub-Dobrzyń, Grudziądz, Gruta, Kijewo Królewskie, Kowalewo Pomorskie, Książki, Lubicz, Łasin, Łubianka, Łysomice, Osiek, Papowo Biskupie, Płużnica, Radomin, Radzyń Chełmiński, Rogoźno, Stolno, Świecie nad Osą, Unisław, Wąbrzeźno, Wąpielsk, Wielka Nieszawka i Zławieś Wielka,
- 17) włocławskiego — 900 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Baruchowo, Bądkowo, Boniewo, Brześć Kujawski, Bytoń, Choceń, Chodecz, Dobrze, Dobrzyń nad Wisłą, Koneck, Kowal, Lipno, Lubień Kujawski, Lubraniec, Osiecin, Piotrków Kujawski, Raciążek, Radziejów, Topólka, Wielgie, Włocławek i Zakrzewo,
- 18) zamojskiego — 850 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Adamów, Dołhobyczów, Gorzków, Grabowiec, Izbica, Jarczów, Komarów-Osada, Lubycza Królewska, Miączyn, Mircze, Nielisz, Radecznica, Telatyn, Turobin, Tyszowce, Uchanie, Ułhówek i Żółkiewka.

§ 2. Wielkość powierzchni przeznaczanej w roku 1992 pod uprawy konopi, prowadzone na podstawie umów kon- traktacji zawartych z uprawnionymi jednostkami gospodarki uspołecznionej, ustala się na 2500 ha w skali kraju, w tym dla województw:

- 1) chełmskiego — 200 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Krasnystaw, Kraśniczyn, Leśniowice, Łopiennik Górny i Wojślawice,
- 2) częstochowskiego — 5 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminie Olesno,
- 3) kieleckiego — 90 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Działoszyce, Gnojno, Kije, Michałów i Pińczów,
- 4) lubelskiego — 140 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Kraśnik, Krzczonów, Rybczewice i Zakrzówek,

- 5) radomskiego — 65 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Ciepeliów, Iłża, Kazanów, Orońsko, Skaryszew, Wolanów i Zakrzew,
- 6) tarnobrzieskiego — 500 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Batorz, Chrzanów, Dzwola, Godziszów, Janów Lubelski i Szastarka,
- 7) wałbrzyskiego — 50 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Ciepłowody, Dzierżoniów, Pieszycza, Przeworno, Strzegom, Świdnica, Ząbkowice Śląskie i Ziębice,
- 8) zamojskiego — 1450 ha, w którym uprawy mogą być prowadzone w gminach: Frampol, Goraj, Grabowiec, Radecznicza, Rudnik, Skierbieszów, Sulów, Turobin, Wysokie, Zakrzew i Żółkiewka.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej: *A. Tański*

490

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 6 listopada 1991 r.

w sprawie wykładni przepisów: art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 20 września 1984 r. o Sądzie Najwyższym, art. 16¹ ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym, art. 59 § 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1989 r. o zmianie ustaw — Prawo o ustroju sądów powszechnych, o Sądzie Najwyższym, o Naczelnym Sądzie Administracyjnym, o Trybunale Konstytucyjnym, o ustroju sądów wojskowych i Prawo o notariacie.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:

przewodniczący: M. Tyczka — prezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: T. Dybowski, K. Działocha, H. Groszyk, L. Łukaszuk, W. Łączkowski, R. Orzechowski (sprawozdawca), J. Zakrzewska, A. Zoll (sprawozdawca)

po rozpatrzeniu, na posiedzeniu w dniu 6 listopada 1991 r., w trybie art. 11a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 22, poz. 98 z późniejszymi zmianami) wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni przepisów:

- art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 20 września 1984 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 1990 r. Nr 26, poz. 153 i Nr 53, poz. 306 oraz z 1991 r. Nr 83, poz. 371 i Nr 100, poz. 443),
- art. 16¹ ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 22, poz. 98, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1989 r. Nr 34, poz. 178 i Nr 73, poz. 436, z 1990 r. Nr 3, poz. 16, Nr 6, poz. 35 i Nr 34, poz. 198 oraz z 1991 r. Nr 7, poz. 24 i Nr 83, poz. 371),
- art. 59 § 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1990 r. Nr 23, poz. 138, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306 i Nr 89, poz. 517 oraz z 1991 r. Nr 55, poz. 234 i Nr 100, poz. 443),
- art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1989 r. o zmianie ustaw — Prawo o ustroju sądów powszechnych, o Sądzie Najwyższym, o Naczelnym Sądzie Administracyjnym, o Trybunale Konstytucyjnym, o ustroju sądów wojskowych i Prawo o notariacie (Dz. U. Nr 73, poz. 436),
- w szczególności przez wyjaśnienie:

- 1) charakteru i roli prawa powrotu sędziego na zajmowane poprzednio stanowisko lub alternatywnego prawa otrzymania stanowiska równorzędnego poprzednio zajmowanemu,

- 2) pojęcia i zakresu „przeszkód prawnych” uzasadniających odmowę korzystania z praw wyżej określonych,
- 3) pojęć „stanowisko zajmowane poprzednio” i „stanowisko równorzędne poprzednio zajmowanemu”,
- 4) kto (jaki organ) i przy zachowaniu jakiego trybu może podejmować decyzje o przywróceniu sędziego na stanowisko poprzednio zajmowane lub o zapewnieniu mu stanowiska równorzędnego poprzednio zajmowanemu,
- 5) czy i jakie prawo do obrony przysługuje w powyższych sprawach sędziemu, w szczególności w wypadku decyzji nie uwzględniającej jego wniosku w sprawie powrotu na stanowisko zajmowane poprzednio lub otrzymania stanowiska równorzędnego poprzednio zajmowanemu,

ustalił,

co następuje:

- 1) wynikające z powyższych przepisów prawo powrotu sędziego na stanowisko zajmowane poprzednio lub otrzymania stanowiska równorzędnego poprzednio zajmowanemu w związku z:
 - odwołaniem na skutek zrzeczenia się dotychczasowego stanowiska sędziego Sądu Najwyższego, sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego, sędziego sądu powszechnego oraz sędziego Trybunału Konstytucyjnego,
 - upływem kadencji sędziego Trybunału Konstytucyjnego,
 - niepowołaniem na sędziego Sądu Najwyższego sędziego Sądu Najwyższego kadencji, która upłynęła w dniu 30 czerwca 1990 r.,

stanowi w swojej treści zagwarantowane przez wspomniane przepisy ustawowe prawo podmiotowe sędziów wymienionych wyżej sądów i sędziów Trybunału Konstytucyjnego; prawo to obejmuje powrót na poprzednio zajmowane stanowisko sędziowskie, jak też powrót na poprzednio zajmowane inne stanowisko poza strukturą sądów, bądź otrzymanie stanowiska równorzędnego po-